

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. szeptember hó 17. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2014. évi április hó 15. napján kihirdetett 15.B.1466/2013/46. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott fegyházbüntetésének mértékét 17 (tizenhét) évre súlyosítja.

A Miskolci Városi Bíróság 41.B.1919/2009/31. számú, illetve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bf.401/2010/3. sz. ítélete végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot is megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 11.720 (Tizenegyezer-hétszázhusz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül az ügyész a vádlott terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, a vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, az összes lehetséges bizonyítékot az ügyben beszerezte.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak a vádlott korábbi elítélései körében pontosítandó az alábbiak szerint:

A 2. alatti elítélésénél a vádlott többszörös visszaesőnek minősült.

A Miskolci Városi Bíróság 2010. január 28. napján kelt és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bf.401/2010/3. sz. határozatával 2010. június hó 18. napján jogerőre emelkedett 41.B.1919/2009/31. szám alatti ítéletével bűnpártolás vétsége miatt 6 hónap fogházbüntetésre, mellékbüntetésként 1 év közügyektől eltiltásra ítélte és egyben elrendelte az első fokú ítéletben megjelölt 1. és 2. sorszám alatti ítéletekkel kiszabott szabadságvesztések végrehajtását.

Fogamatba vétel 2011. április 19-e.

Feltételes szabadságra bocsátás 2011. augusztus 19-e.

A büntetés letöltésének napja 2011. október 18. napja.

A Miskolci Városi Bíróság 2010. november 8. napján kelt és 2010. november 22. napján jogerőre emelkedett 41.Bk.4018/2010/3. sz. összbüntetési határozatával az első fokú ítéletben 1. és 2. pontban feltüntetett büntetéseket összbüntetésbe foglalva az összbüntetés tartamát 9 hónap 15 nap börtönbüntetésben határozta meg, mint többszörös visszaesővel szemben.

Fogamatba vétel 2010. szeptember 15-e.

Feltételes szabadság 2011. április 19-e, de ekkor fogamatba vették az előbbieken feltüntetett szabadságvesztés büntetést.

Feltételes szabadság időpontja 2011. augusztus 19.

Büntetés letöltése 2011. október 18.

A Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásával így pontosított tényállás most már hiánytalan, megalapozott, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdéséből következőleg.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetése helytálló és a vádlott cselekményének jogi minősítése is törvényes.

A törvényszék a cselekmény elbírálásánál kifogástalanul szem előtt tartotta a Be. 2. § (4) bekezdésében rögzített azon szabályokat, hogy a bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére vonatkozó indítványához.

Az első fokon eljáró törvényszék indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett, részletesen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat fogadott el és miért a tényállás megállapításánál, továbbá melyek voltak azok a bizonyítékok, amelyeket elvetett és milyen okból. Az indokolás körében az elsőfokú bíróság nem tett iratellenes megállapításokat, a logika szabályainak megfelelően helyes következtetéseket vont le a rendelkezésre álló bizonyítékokból.

Az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész a vádat Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) és i) pontjai szerint minősülő és büntetendő több emberen, részben 14. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének a Btk. 10. § (1) bekezdés szerinti kísérletére módosította.

Az elsőfokú bíróság tényállása megállapításánál megalapozottan vont következtetést arra, hogy a 14. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetés, mint minősítő körülmény miért nem állapítható meg, e vonatkozásban is az elsőfokú bíróság jogi indokolása logikus, részletekbe menő, érvrendszerével az ítéletábra teljes körűen egyetértett. Helytálló azon okfejtés is, hogy külön felmentő rendelkezést nem kellett hozni az adott minősítő körülmény hiányának rögzítése mellett.

A fentiekre figyelemmel a törvényszék törvényesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő és büntetendő több emberen elkövetett emberölés büntettének a Btk. 10. § (1) bekezdés szerinti kísérletének, melyet a vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontjára tekintettel visszaesőként követett el.

Az elsőfokú bíróság kifogástalanul alkalmazta a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésében megjelölteket, így helyesen bírálta el a vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény rendelkezései alapján.

Helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy a vádlott visszaesőnek tekintendő, noha az összbüntetési ítélettel megállapított szabadságvesztés esetében többszörös visszaeső volt, de az adott összbüntetési ítélet korábban végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetéseket foglalt összbüntetésbe.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság csaknem kimerítően számba vette, azonban a súlyosító körülmények oldalán az ítéletábra nyomatékkaal vette figyelembe továbbá azt is, miszerint a vádlott útonálló, garázda módon követte el cselekményét, melynek során több személlyel szemben is erőszakos magatartást tanúsított, a támadás során ... sértettnek félre kellett löknie gyermekkorú ... tanút, nehogy őt bántódás érje. A tényállás szerint pedig ... tanú amikor a vádlott felé fordult, őt avádlott egy alkalommal arcán megütve félrelökte. Az ügynek ténylegesen két sértettje volt, ..., aki a vádlott bántalmazása következtében elhalálozott, illetőleg ... sértett, akit egy alkalommal a vádlott hegyvel, éllel bíró eszközzel közepes erővel háton megszúrt.

Ellentétben az elsőfokú bíróság álláspontjával az ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy amikor avádlott a jobb kezében teste mellett tartott mintegy 7-8 cm pengenhosszúságú hegyvel, éllel bíró szúró, vágó eszközzel (kés, bicska) ... felé ment „most

meghalsz” felkiáltással és a kezében tartott eszközzel nagyujj felé kiálló pengével derék magasságban kaszáló mozdulattal oldalán megszúrta ... sértettet, majd ugyanezzel az eszközzel oldalról felülről lefelé irányuló mozdulattal a sértett nyakán egy vágott, metszett sérülést okozott, szándéka nem eshetőleges volt, hanem az direkt szándéknak minősül. A vádlott kívánta a sértett halálát, az elkövetés körülményei is erre utalnak mind: a vádlott által használt eszköz, a kifejtett erőbehatás és az érintett testtájékok.

Az eddigiekben is részletezett elkövetési körülményekből arra lehet következtetni, hogy a vádlott személyében jelentős társadalomra veszélyességgel bír, így a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása indokolt. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által kiszabott 15 év fegyházbüntetést mindezt 17 évre megemelte.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele 10 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Bár helyesen döntött az elsőfokú bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabásáról, de az előbbiekben megjelölt és a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyesség okán szükséges magasabb tartamban meghatározni a szabadságvesztés tartamát az elsőfokú bírósághoz képest a Btk. 37. §-ában szabályozott büntetési célok elérésére érdekében, tekintettel a Btk. 83. §-ban rögzített büntetéskiszabási elvekre is.

Az ügyész által súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezés eredményes.

A másodfokú eljárásban kiegészített előéleti adatokra figyelemmel a Btk. 48. § (4) bekezdése értelmében a Miskolci Városi Bíróság 41.B.1919/2009/31. számú, illetve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bf.401/2010/3. sz. ítélete végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot is meg kellett szüntetnie az ítéletábrának.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettek nyomán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99. § (1) bekezdés értelmében döntött.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén és 338. § (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2014. szeptember 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 15.B.1466/2013/46. sz. ítélete az ítéletábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2014. szeptember 17.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke